

Rytmisk guly- afhøvlings

Dan Turèll
i byen

Udholdende læsere af denne spalte — ja, alle syv plus de to der er på ferie! — vil erindre, at jeg for en måneds tid siden beskæftigede mig en smule med børne-rytmer å propos en mærkelig fornem-melse jeg fik, hver gang jeg passerede forretningen, 'A. Lam — isenkram' på Borups Allé.

Jeg sluttede med at nævne en anden forretning, hvis navn rent rytmisk havde gjort et stort indtryk på mig: firmaet 'Grønnemoses Gulvafhøvlings' på Danasvej. Hvis rytmen i 'A. Lam — isenkram' var den samme som den kendte børne-remse 'Finn, Finn, pølses-kind', hvad var så, spurgte jeg høfligt, rytmen som Grønnemoses Gulvafhøvlings mindede så slående om?

Der er indløbet adskillige svar. En — en svær herre fra Redovre, der modte personligt for at gøre krav på en eventuel dusør — mente, det måtte være den gamle travert 'Nede i fru Hansens kølder/kan man købe frikadeller'. En anden mindede det om en slagsans fra hans skoletid, hvor man — når frikvarteret forløsende var inde — havde følgende heppektor:

*Klokken ringer!
Ud af klassen!
Vi skal hurtigt
ned på pladsen!*

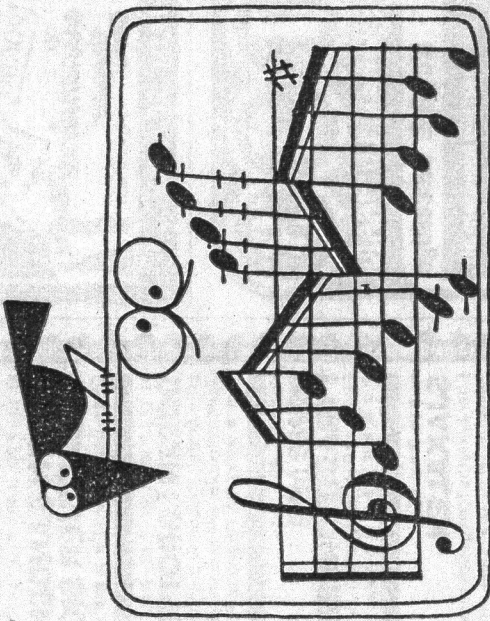
Og så var der et tredje forslag, afleveret af en hastig damestemme i telefonen, og dét forslag vil jeg give prisen, ene og alene fordi det fik mig til at kluke i timevis og dermed komme i en ganske usædvanlig og uskikkelig munter stemning. Damen mente, at rytmen i Grønnemoses Gulvafhøvlings var den samme som i Beethovens Niende Symfoni. De véd den med 'Alle Menschen werden Brüder'. Jeg prøvede, og jeg kan bekræfte påstanden. Man kan lægge Beethovens Niende på sin plade-tallerken og synge den med f.eks. teksten:

*Grønnemoses Gulvafhøvlings
høvlér gulbet jævnt og glat
Grønnemoses Gulvafhøvlings
bruger aldrig billig plát*

*(crescendo):
Grønnemoses Gulvafhøvlings
kan De virk'lig stole på
Grønnemoses Gulvafhøvlings
er den bedste De kan få!*

Jeg synes, damens indfald var nærmest genialt. Hvis hun vil ringe igen — jeg fik desværre ikke navnet — vil jeg gerne tildele det en præmie. Også selv om det har ødelagt Beethovens Niende for mig et uoverskueligt antal år.

Et helt tredje brev — udmærket skyld, hvis jeg lyder som Jern-Hjortung — kom fra Holte, hvor en herre gjorde opmærksom på, netop vedrørende den slags skilte deres pludselig slår én ved deres absurditet, at

Tegning: Peder Nyman

han tydeligt erindrede hvordan han i en tid stred sig igennem tilværelsen i omegnen af Heidelberg, hvor der var en del skilte med teksten: 'Military Territority'. Disse skilte fik regelmæssigt vor korrespondent til at gnæge sært i skæget. Ikke så underligt. Prøv at sige de to ord højt for Dem selv, hurtigere og hurtigere, fire-fem gange, stavelse for stavelse: Mi-li-ta-ri-Ter-ri-to-ri-ty. Det er den rene og skære stantinopolitanerinde. Eller fuglesang.

Endnu en læser — endda fra Vanløse, vi kommer vidt omkring — har, å propos disse hverdagens sproglige svar på det Absurde Teater, spurgt om historien bag den sælsomme staving: 'En af dem der tit red med fane'. Vedkommende huskede der var en historie, men ikke hvilken, og appellerede til os.

tallose søvnløse nætter, kronen på hans værk. Den var et såkaldt palindrom, d.v.s. den kunne læses forfra og bagfra.

Det er historien i al sin velskønlighed, at Marcher er slået af marchen siden da. Mig bekendt er det p.t. forende palindrom i dansk det der for 5 år siden blev foreslået her i bladet af en lumsk læser, E. Svendsen i Tårnby: 'Selmas lakserøde garagedøre skal samles'.

Og netop — 'tro mig om De kan', som digteren siger — netop som jeg havde fundet ud af dét, mødte jeg den første Selma jeg har truffet siden Lagerlöf. I nogle få minutters overmod var jeg gået ind på Rådhuskroen, gamle dages revolutionære restaurant (når man kom forbi i 60'erne var der altid nogen der beskyldte hinanden for at være 'borgere lige' dér, og det var det værste af alt) — og dér kom en 5-årig arig Selma ind med sin far og mor. De voksne diskuterede

bestillingen. Selma for sin part var ikke i tvivl. Hun sagde: — Jeg skal i hvert fald have en klar cola.

— Ja, det er klart, sagde mor. — Cola-klart! erklærede ungen.

Og ikke for noget, men kun fordi jeg synes replikken var så tankevækkende: Da jeg gik over Vandkunsten bagefter for at tage en linje 41 — to meter fra den rædselsfulde statue af en lille afskyelig dekadent møgkøter man har troet at udsmykke vor by med, men som jeg går ud fra måske skal symbolisere byens ledelses visionsrigdom — overhørte jeg i bussen en samtale mellem to unge herrer. Den ene var lige vendt hjem fra Polen og berettede om sine oplevelser, og jeg fangede følgende sætninger:

— Og så var vi ude at sé en KZ-lejr. Det var nu ikke noget særligt — der var kun 2.000 døde dér —

RING OG HØR hvordan De lærer TYSK meget hurtigt

Linguaphone
Frederiksberg 12, 1459 Kbh. K

Send gratis og uden forpligtelse brochure. Jeg er interesseret i:

Engelsk Tysk Fransk
 Advanced English Spansk
 Italiensk

Navn: _____
Adresse: _____
By: _____

De lærer ved at lytte igen og igen til det levende sprog. De vænnes til at tænke på sproget.

Kursene fås på kassetter, plader eller bånd. 36 sprog

INSEND KUPONEN ring eller
(01) 113181, lok. 13